

Zil Çalıyor Eteklerin

– Fedai GÜVEN · 18 Haziran 2012

Gözlerin geçiyor gönlümden,
Sevda yüklü kervanlarla...
Bakışlarında hareler, ödülüm
Tebessümün dudağında kalmış lal.

Bir sevinç dolar ya, apansızın
Gül yaprağında çiğ damlalar...
Dal uçlarında gün ışığı...
Ateş böceğim misin ki, sen?
Bir yanarsın, bir söner.

Hüzünlerinle tuttuğum,
Hasretin kor, hasretin alev,
Özleminle gezer, durmaz beden.
Fay hattında terk edilen ben!
Sallamayacaktı depremin
Vurmayacaktı can evimden
Bırakmayacaktın böyle çaresiz
Fırtına ortasında küreksiz,
Alabora olmazdım denizinde
Çalmasaydın yağmuru buluttan.

Çoban yıldızım kaydı şimdi,
Ayaklarının altında söndü,
Kırılmış kadehi damlıyor yüreğim
Avuçlarım donmuş, buz kristali.
Islandı terkinde, eridi hayatım,
Kalmadı pamuk şekeri tadı...
Bir palyaço'nun elindeyim...
Açılmışım; delik şemsiye!
Yırtık, soluk ve dipsiz kuyu,
Sonsuza yürüyordum, çelmeledin
Yerlerde sürünüyor onurum.

Gün yine senin gününmüş!

Kahkahalar atıyorsun içinden
Dörtnala koşuyor mağrur gururun,
Kanatlı kısrak gibi uçuyorsun!
Zafer naraların inletiyor,
Ayyuka çıkmış gür sedası
Boş meydanlar şimdi senin,
Zil çalıyor eteklerin!